SAYI : 11
Fiyatı: 100 kr.
ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR
Adres : P.K. 68 ZONGULDAK
5 MART 1975

İŞÇİ DAVASI

«İşçilerin kendileri, aydınlar için yazılmış olan herşeyi okumak ve daha çok okumak istemektedirler ve işçilere fabrika şartları hakkında birkaç söz söylemenin, herkesçe bilinen şeyleri tekrarlayıp durmanın yeterli olduğuna inananlar sadece birkaç (zavallı) aydındır.»

HAFTALIK EKONOMİ VE POLİTİKA GAZETESİ

SALDIRILARIN NEDENİ İŞSİZLİK VE PAHALILIKTIR..

- TÖB-DER toplantılarındaki olaylar yurdun sanayileşmemiş bölgelerinde meydana geldi
- **Tekelleşmenin yarattığı işsizlik, pahalılık ve yokluk halkın kapitalizme olan tepkisini artırıyor**
- Sermaye partileri kendi düzenlcrine duyu-an tepkiyi demokratik kuruluşlara yöneltiyor

Haritada, olayların meydana geldiği iller görülmektedir.

15 Şubat'da TÖB - DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) tarafından 52 ilde düzenlenen «Faşizmi ve pahalılığı protesto» toplantıları bazı illerde saldırılara uğradı. 8 ilde meydana gelen olaylarda 2 kişi öldü. Toplantıyı düzenliyenlerden ve saldıranlardan bir çok kişi yaralandı.

«Milli Cephe» de birleşen, sermayedarların işçi sınıfı ve diğer halk kitleleri üzerinde doğrudan doğruya baskı kurmasını isteyen siyasal partiler, Amasya, Malatya, Tokat, Bingöl, Adıyaman, K. Maraş, Muş ve Afyon'da meydana gelen olaylara sebep olarak Töb - Der'i göstermişlerdir. Milli Cephe partileri, öğretmenlerin bir kısım demokratik taleplerde bulunmasının, halkı kızdırdığını iddia etmişlerdir.

«Halkçı» olduğunu iddia eden CHP genel başkanı ise, «CHP'nin, hazırlanan tertiplerin ve devlet gücündeki yetersizliğin belli olduğu dönemde, bugün çözülebilecek sorunlarla ilgili olmıyan bir takım toplantılar, yürüyüşler düzenlenmesindeki anlamcızlığı, gereksizliği ve sakıncaları uzun süredir belirttiğini» söylemiştir. Ecevit ayrıca, bazı sosyalistler tarafından CHP'ye yapılan «cephe birliği» çağrısına da, partisinin katılmıyacağını açıklamış, «bizim yakamızı bırakın» demiştir.

OLAYLARIN GERÇEK SEBEBİ

Dikkat edilirse olaylar yurdun sanayileşmemiş, geri kalmış bölgelerinde meydana gelmiştir. Bölgenin ekonomisi tarıma, hayvancılığa, ticarete ve küçük esnaflığa dayanmaktadır. Topraklar verimsizdir. Nüfus artışıyla gittikçe parçalanan topraklar, üzerinde yaşayan insanları besleyemez duruma gelmiştir. Ayrıca tarımda taban fiyatlarının yüksek tutulması, bir çok tarım maddelerini dışardan satın almak durumunda olan yoksul ve küçük topraklı köylüleri daha da yoksul duruma düşürmüştür.

Şehirlerde yaşıyanlar küçük ticaret ve esnaflıkla geçinmektedirler. Fakat Türkiye'de kapitalizmin gelişmesi ile birlikte büyük fabrikalar ve şirketler, ticarete de el atmışlardır. Bu durum, bölgedeki küçük imalât ve esnaflığı yok etmekte, insanları işsizliğe itmektedir. Öte yandan, bütün ticaret bir kaç kişinin elinde toplanmaktadır.. Bu sonuçlar, bölgede, kapitalizmin gelişmesine ve tekelleşmeye karşı tepkileri daha da yoğunlaştırmıştır.

14 Ekim seçimlerinde yoksullaşan tabakalara eski günleri geri getirmeyi vaadeden ve bu vaadini, halkın tek tutanağı olarak elinde kalan «dinle» birleştiren MSP bu bölgelerde yaşayanların yüzde 20'ye varan bir oranda oylarını almıştır. Ve halkın sermaye düzeninin daha da gelişmiş şekli olan tekelleşmeye karşı tepkisini kendisine destek edinmiştir.

Milli Cephe, bu bölgede, MSP'nin tabandaki gücüyle, MHP'nin komando gücünü bir araya getirmiştir. Aslında kapitalist düzene karşı olan bu potansiyel güç, saptırılarak, milli cephe politikası yönünde kullanılmıştır. 15 Şubat'da meydana gelen olayların gerçek sebebi budur. Yani buralarda yaşayan halkın gittikçe yoksullaşması, işsizlik ve pahalılıktır.

Ancak bu düzene karşı tepki, yoksulluğun ve sömürünün ortadan kalkmasını değil, eski günleri geri getirmeyi vaad eden MSP gibi sermaye yanlısı parti tarafından kullanılmıştır. Ötedenberi «ilericiliği» köy kahvelerinde dinsel tartışmalar yapmak olarak bilen bir kısım öğretmenlerin son demokratik hareketleri de, bu nedenle, ufak bir kışkırtma ile, halkın tepkisini üzerine çekmiştir. Ve Doğu Anadolu halkının düzene karşı duyduğu tepki, aynı sosyal problemlerle yüzyüze olan öğretmenlere karşı kasıtlı olarak yöneltilmiştir.

HÜKÜMET BUNALIMI NASIL ÇÖZÜMLENECEK

1975 yılı bütçesi Meclisten çıktıktan sonra hükümet bunalımı tekrar ön plana çıktı. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk hükümeti kurma görevini yeniden Sadi Irmak'a verdi. Korutürk ayrıca, yaptığı bir radyo - televizyon konuşmasıyla Irmak Başkanlığında bütün partilerin katılacağı bir «Milli Koalisyon Hükümeti» kurulmasını istedi.

Bizce böyle bir hükümetin kurulması bugün için mümkün değildir. Çünkü, sermayenin çeşitli kesimlerinin menfaatlerini savunan partiler belli noktalar üzerinde henüz anlaşmış değildirler. Esasen süren hükümet buhranı sermayedar sınıfların kendi aralarındaki menfaat ayrılıklarının asgari seviyede giderilememesinin sonucudur.

Demirel Liderliğindeki AP kadroları iktidarın nimet ve fırsatlarına alışmıştır. Bu nedenle AP, iktidarın elden gitmesine tahammül gösterememekte, mutlaka kendi liderliğinde bir hükümet istemektedir. Ayrıca AP, 14 ekim seçimlerinde kendisinden kopan oyları yeniden toplamak istemektedir. Demirel'in hesabına göre «Milliyetçi Cephe» liderliği kendilerine bu imkânı sağlayacaktır.

AP'nin ittifak yaptığı partiler, gelişen kapitalizm karşısında yok olan güçleri temsil etmektedirler. Bunlar tekelleşmeye karşı oldukları gibi, işçi sınıfının ekonomik ve politik hareketine de karşıdırlar. Bu nedenle sermaye düzenini savunan AP bu güçlerle giriştiği ittifaktan dolayı daha da tutucu olmaktadır. Bu tutuculuğu ve anti - komünist propaganda ile ittifaka girdiği partilerin oylarını tekrar kazanacağını ummaktadır. Bu ümitle şimdilik Korutürk'ün önerisine katılmamakta, erken seçime ise güç kazanarak ve oluşturduğu Cephenin iktidara gelmesi gerektiği fikrini yerleştirerek gitmek istemektedir.

CHP ise, kendisine tek başına iktidar kapısını açacağına inanarak ısrarla erken seçim istemektedir. Hatta o kadar ki, Ecevit erken seçim için diğer partilere her türlü tavizi vermeye hazırdır. Ve bunu defalarca söylemiştir.

Bütün bunlar göstermektedir ki, hükümet buhranı henüz çözümlenecek durumda değildir. Sermaye partilerinin belirli asgari noktalarda anlaşmalarına kadar bu bunalım sürecektir. İşçi sınıfının iktidara yönelik güçlü ve bağımsız siyasi hareketinin henüz mevcut olmayışı da bunalımın sürmesinde sermaye partilerine belli bir rahatlık sağlamaktadır.

SERMAYE PARTİLERİ TRT'yi PAYLAŞAMIYOR

Kapitalist sistemde mevcut kurumlar kapitalistlerin çıkarlarına hizmet etmek durumundadır. Kapitalistler toplumun fikir ve düşünce yapısına çok önem verirler. Kitlelerin kapitalistlerin çıkarları yönünde düşünmesini ve davranmasını isterler. Bu amaçlarına ulaşmak için çeşitli araçlar kullanırlar. Gazete, dergi, kitap çıkarırlar. Sinema, tiyatro kurarlar. Kitleleri etkilemek için özellikle radyo ve televizyondan yararlanırlar.

Bu durum ülkemizde de böyledir. Yazılı ve sözlü basın araçları genel olarak sermayenin emrinde ve hizmetindedir. Şu sıralar ülkemizde yeni yeni yayılmakta olan televizyon geniş kitleler tarafından ilgi ile izlenmektedir. Bu nedenle, iktidar olmak isteyen bütün sermaye partileri TRT'yi ellerine geçirmek ve çıkarlarına alet etmek için kendi aralarında kapışmaktadırlar.

Bugün İsmail Cem yönetiminde bulunan TRT'de 12 martın baskı dönemine oranla nisbeten bir düzelme mevcuttur. TRT'de toplum sorunlarına eskisinden fazla yer verilmektedir. Ancak TRT bu noktada tıkanmakta, sorunların doğru çözümünü gösterememektedir. Şu haliyle TRT, özünde tekelci sermayenin hizmetindedir. TRT, tekelci sermayenin uzun vadeli çıkarlarını korumak isteyen CHP ile, hatta CHP'nin merkez kanadıyla yakın işbirliği halindedir. TRT'de bir yandan işsizlik ve pahalılıktan dem vurulurken öte yandan reklâm - müzik - eğlence programları ile kitleleri tüketim toplumuna alıştırmak için büyük çaba gösterilmektedir. Bu arada iç ve dış siyasi olaylardan CHP açısından yorumlar çıkarılmasına çalışılmaktadır. Buna karşılık «Milliyetçi Cephe» diye anılan partiler de TRT'yi eleştirirken halkın genel çıkarlarını değil, kendi sınıf çıkarlarını düşünmektedirler.

Bazı işçi sendikaları ile demokratik kuruluşların TRT'yi «sonuna kadar» desteklemesi yanlıştır. İşçi sınıfı sermaye partilerinin TRT'yi paylaşma kavgasında «taraf» olamaz. İşçi sınıfı bağımsızlığını korumalı ve sermaye partileri arasında tercih yapma durumuna düşmemelidir. TRT sorununun kesin çözümü için işçi sınıfının bilinçli ve örgütlü mücadelesi şarttır.

YORUM

Öğretmenler neden yalnız kaldı

TÖB - DER'in yurt çapında giriştiği «PAHALILIĞI VE FAŞİZMİ PROTESTO» eylemi büyük tepkilere yol açtı. Öğretmenlerin karşılaştığı güçlükler şöylece sıralanabilir:

— Öğretmenlerin büyük şehirlerde yürüyüş yapmalarına sıkıyönetim tarafından izin verilmedi.
— Öğretmenlerin düzenlediği toplantılara karşı halkın tahrik edilmesine göz yumuldu ve yeterli güvenlik tedbirleri alınmadı.
— Öğretmenlerin «devrimci bakan» olarak hararetle destekledikleri MUSTAFA ÜSTÜNDAĞ, CHP teşkilâtlarına gönderdiği bir genelge ile «aman öğretmenlerin yanına yaklaşmayın» diye telkinde bulundu.
— Öğretmenlerin yasal toplantıları saldırılara uğradı. Aslında düzene karşı kin duyan kitlelerin «din ve mezhep» duyguları istismar edildi. Öğretmenler ve halk birbirlerine karşı kışkırtıldı.
— Öğretmenlerin dövüldüğü ve yaralandığı yetmezmiş gibi bir de haklarında soruşturmalar açıldı ve bir kısmı tutuklandı.
— «Milliyetçi Cephe» olarak ortaya çıkan partiler, öğretmenlere yapılan saldırıları «halkın meşru tepkisi» olarak alkışladılar.
— İşin en acı tarafı, öğretmenlerin çoğunun gönül verdiği CHP'nin takındığı telâşlı tavırdı. CHP öğretmenlerin yasal haklarını savunacağı yerde, bu saldırıları büyük sermayeye yaranmak için yeni bir fırsat olarak kabul etti. Olayların hemen ardından toplanan CHP merkez yönetim kurulunda ECEVİT: «bu gibi toplantılara biz de karşıyız» dedi. (Ecevit'e göre, devletin zayıf olduğu dönemlerde bu gibi eylemler zararlı olurmuş) Daha sonra toplanan CHP küçük kurultayında da Ecevit, kendi solundakilere sermayenin ağzıyla hücum ederek kendisini kurtarmaya çalıştı. Böylece demokrasi kavgasında CHP'ye ve Ecevit'e güvenilemiyeceği gerçeği bir kere daha ortaya çıktı.

Öğretmenlerin karşılaştığı bu durumdan çıkarılması gereken dersler vardır: Hayat her olayda işçi sınıfı bilimini doğrulamaktadır. Son olaylar «İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜ» ve «İŞÇİ SINIFININ BAĞIMSIZLIĞI» kavramlarının önemini bir kere daha ispat etmiştir. Ne ona - buna güvenerek «parti» kurulabilir, ne de partisiz «cephe» oluşturulabilir.

İŞÇİ DAVASI

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ ENGELLENİYOR

SIKIYÖNETİM DÖRT İLDE BİR AY DAHA UZATILDI..

• Sermayedarlar bunalıma düştükçe sıkıyönetime başvuruyor

• Sıkıyönetim özellikle büyük çaptaki grevleri yasaklıyor

İETT'nin garajında grev gözcülüğü yapan işçiler...

Sıkıyönetim, İETT grevini yasakladı

İETT Grevi Ertelendi

Genel - İş sendikası 19.2.1975 tarihinde İETT'nin bazı işyerlerinde grev uygulamasına geçti.

İşveren, aynı işyerinde greve karşı TÜM - TİŞ'e üye işçileri de kullanarak, grevi kırmaya çalışmıştır. «Grev kanunsuzdur, greve giden işçiler gelip özür dilesinler.» diye demeçler vermiştir. İşyerlerine de «greve gidecek işçilerin iş akitleri fesh edilecektir.» şeklinde bildiriler asarak, değişik sendikalara bağlı işçiler arasında çatışma çıkarmaya çalışmıştır. Yer yer çatışma çıkması üzerine de, işveren sıkıyönetim ve Emniyet müdürlüğüne müracaat ederek gerekli müdahalenin yapılmasını istemiştir.

Ve sıkıyönetim komutanlığı işverene göre, gerekli müdahaleyi yapmış, İETT işyerlerinde grev hakkının kullanılmasını yasaklamıştır. Grev yasaklamasının sebebi olarak «İETT araçlarının halk hizmetine sevkedilemiyeceği, vatandaşın seyahat hürriyetinin kısıtlanacağı, öğretim ve eğitim faaliyetlerinin ve iş hayatının aksayacağı gösterilmiştir.

Genel - İş sendikası başkan vekili Ertan Andaş, yasaklama üzerine yaptığı açıklamada «halkın seyahat özgürlüğürün kısıtlandığını ileri sürerek, grev uygulamasına son vermekle çalışan insanların toplu sözleşme ve grev yapma hürriyetlerinin de ortadan kaldırıldığını» belirtmiş, kararı tek taraflı olarak nitelemiştir.

Türk-İş'e bağlı Sendikacılar grevler ve sıkıyönetim hakkında görüşlerini açıkladılar

Teşkilât başkanları yaptıkları toplantıda görüşlerini şöyle açıklamışlardır:

«Sıkıyönetim uygulama amacını aşan bir şekilde, işçinin Anayasadan ve yasalardan doğan grev hakkını ortadan kaldırıcı bir biçimde uygulanmaktadır.

İşçilerin hak ve özgürlüklerinin kullanılması «anarşik olay» sayılacaksa, bu anlayışa karşı vaziyet almanın işçi teşkilâtları için sadece bir hak değil, aynı zamanda bir ödev olduğu dikkatten uzak tutulmamalıdır. Sıkıyönetim kararı, mümkün olan en kısa süre içinde gerçekçi bir yaklaşımla gözden geçirilmeli ve ilân amacına uygun olarak uygulanmalıdır.»

Tekstil Grevinin İçyüzü

Son alınan haberler Tekstil sanayiindeki grev ve lokavtın şike olduğunu göstermektedir. Sermaye sözcüsü bir gazetenin yazdığına göre, Tekstil işverenleri, ellerinde biriken pamuk ipliği stoklarını eritmek ve bu süre içinde işçilere ücret ödememek için sendika yöneticileri ile anlaşarak işçileri greve yöneltmişlerdir. Ayrıca, gerçek bir anlaşmazlık intibaını vermek için de lokavt ilan etmişlerdir.

Pamuk ipliği fiyatları yükselecek diye daha önceden stok yapan Tekstil sanayicileri, pamuk ipliği fiyatlarının düşmesi üzerine bu yolu tercih etmişlerdir. Patronla uyuşan sendika yöneticileri ise, işçilerden gelen ekonomik istekleri patronların çıkarlarına peşkeş çekmişlerdir.

Bu olay, satılmış sendika yöneticilerinin, işçi sınıfının sermaye sınıfına karşı mücadelesini nasıl istismar ettiğine somut bir örnektir.

BAKANLAR KURULU VE SIKIYÖNETİM TARAFINDAN YASAKLANAN GREVLER

1 — **OYAK'TA TEKNİK - İŞ SENDİKASININ ALDIĞI GREV KARARI (İstanbul)**
2 — **İPRAŞ GREVİ (2 defa üst üste ertelendi - İzmit)**
3 — **ALİAĞA GREVİ (İzmir)**
4 — **BOSSA GREVİ (Adana)**
5 — **GÜNEY SANAYİ GREVİ (Adana)**
6 — **PEKTAŞ GREVİ (Adana)**
7 — **İ.E.T.T. GREVİ (İstanbul)**
8 — **TEKSTİL GREVİ (İstanbul, İzmir, Bursa)**

Sıkıyönetim Tekstil grevini erteledi

Tekstil işverenleri ile bu iş kolunda kurulu, Türk - İş'e bağlı TEKSİF SENDİKASI arasındaki toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girmesi ile karşılıklı olarak alınan GREV ve LOKAVT kararı sıkıyönetim tarafından ertelenmiştir. Geçtiğimiz hafta bir kaç gün boyunca süren olayların takip ettiği seyir şöyledir: 17 Şubat'da, TEKSİF sendikası yöneticileri, görüşmelerin çıkmaza girmesi üzerine İstanbul, İzmir ve Bursa'daki işyerlerinde grev başlatmışlar ve grevin kademeli olarak 68 işyerine yayılacağını açıklamışlardır. Aynı iş kolundaki DİSK'e bağlı TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ise, Tekstil işverenleri sendikası ile 54 işyerinde uyuşmazlığa düşmüştür.

Teksif'in başlattığı grev hareketi, ücret ve sosyal haklar konusundaki anlaşmazlıktan doğmuştur. Sendika yöneticileri, Türkiye'deki diğer iş kollarına denk bir sözleşme yapmak istediklerini açıklamışlardır.

○ **İŞVEREN LOKAVT KARARI ALIYOR**

Grev uygulamasından iki gün sonra, misilleme hareketi olarak işveren de lokavt kararı almıştır. Tekstil işverenleri sendikası genel başkanı Halit Narin, 24 Şubat'da lokavt uygulamasına başlıyacaklarını ve [illegible] lokavtın 63 fabrikada 28 bin işçiyi kapsıyacağını belirtmiştir. İşveren temsilcisi, tekstil işçilerinin isteklerinin aşırı olduğunu, kriz halindeki tekstil sanayiini yıkıma götüreceğini, lokavtı hukuki ve ekonomik bir savunma aracı olarak seçtiklerini söylemiştir.

Lokavtın sorumluluğunu teksif sendikası yöneticilerine yükleyen Narin, «işçi sendikası yöneticileri, işçilerin değil, kendi çıkarlarının peşindedir. Hesap bilmeyen, mantık dışı davranışlarla sorumsuzluklarını ispatlayan sendika yöneticileri, yıllardır işçilerden tahsil ettikleri aidatları lüks içinde harcayacaklarına grev ve lokavt halindeki işçilerine tam gün üzerinden ücret ödemelerinin zamanı gelmiştir. Demode sendikacılığa paydos diyoruz.» demiştir.

Tekstil iş kolundaki grev ve lokavt hareketlerini durdurmak için çalışma bakanı araya girmiştir. Bu amaçla işçi ve işveren temsilcileri ile ortak bir toplantı yapmıştır.

○ **İŞÇİ KURULUŞLARI LOKAVTA TEPKİ GÖSTERİYOR**

İşverenin aldığı lokavt kararı karşısında Türk - İş üçüncü bölge temsilcisi «Tekstil işverenleri Türk - İş'e bağlı bir buçuk milyon işçiyi karşısında bulacaktır.» diye beyanat vermiştir.

Teksif İzmir şube başkanı da «tekstil işverenlerinin aldığı lokavt kararından sonra işçilerin sokağa atılmasıyla meydana gelebilecek olaylardan ne işçiler, ne de teksif sorumlu olmıyacaktır.» demiştir.

○ **SIKIYÖNETİM GREVİ YASAKLIYOR**

Sendikanın GREV, işverenin de LOKAVT kararı alması üzerine duruma müdahale eden sıkıyönetim komutanlığı grev ve lokavtı yasaklamıştır. Bunun üzerine bir demeç veren Teksif genel başkanı Şevket Yılmaz «grevlerin durdurulması işverenleri dar boğazdan şimdilik kurtardı. MÜDAHALELERİN ANAYASAMIZDA AÇIKÇA BELİRTİLEN 'GREV HAKKI' NIN ÖZÜNÜ ZEDELEDİĞİ GÖRÜŞÜNDEYİZ» demiştir.

26 Şubat'da, başbakanlıkta Türk - İş genel başkanı Halil Tunç, Çalışma bakanı, devlet bakanı ve teksif genel başkanı arasında bir toplantı yapılarak teksif ile tekstil işverenleri arasındaki uyuşmazlık görüşülmüştür. Irmak, «gerekirse toplantıya ben başkanlık edeceğim» demiştir. H. Narin ise, görüşmelerin olumlu sonuçlanacağından ümitli olduğunu açıklamıştır.

Sonuç olarak söyleyebiliriz :

— İşverenler sendikasının başkanı H. Narin'in sendikaların lokavt halindeki işçilerine tam gün üzerinden ücret ödemeleri önerisi, sendikaları mali yönden çökerterek sendikal mücadelenin güçten düşmesi sonucunu getirecek bir öneridir.

— Daha önceki deneylerin de gösterdiği gibi, sıkıyönetimin grevleri yasaklaması ve hükümet temsilcilerinin araya girmeleriyle sağlanan uzlaşmalar, tekstil işçilerinin sözleşmesinde de, işçiler aleyhine büyük tavizlerin verilmesi sonucunu doğuracaktır. İşçiler kendi güçleri ile hak kazanma mücadelesinde hükümetin ve sıkıyönetimin engellemesi ile karşılaşmaktadır.

— Türkiye'de tekstil sanayiinde işgücü çok ucuzdur ve genellikle asgari ücret düzeyindedir. Tekstil işçileri, diğer iş kollarına nazaran gerek ücretler bakımından, gerek sosyal bakımından en düşük imkânlara sahiptir. Hükümetin uzlaştırmasıyla yapılan toplu sözleşme, tekstil işçilerini bir dönem daha aynı şartlara mahkûm edecektir.

YORUM

Sıkıyönetim işçi sınıfına pahalıya mal oluyor

Türkiye'de cumhuriyetten bu yana genellikle sıkıyönetim uygulanmıştır. Bu uygulamaların temel nedeni, sermaye sahiplerinin «demokrasi» ye katlanma gücünün olmayışıdır. Türkiye'de sermayenin hızlı büyüme gösterdiği 1950-55 ve 1965-70 dönemlerinde sıkıyönetim uygulamasına ihtiyaç duyulmamıştır. Bu dönemler sermayedar sınıf sıkıştıkça demokrasiye karşı çıkmış, işçi sınıfına baskı yapma yoluna gitmiştir.

Söylediklerimizin doğruluğunu anlamak için sadece yakın geçmişimize bir göz atmak yeter. Türkiye'de 1961 ile 1971 yılları arasında işçi ücretleri yavaş yavaş da olsa gerçekten artmıştır. Sıkıyönetim uygulanan 1972 ve 1973 yıllarında ise ücret artışları fiyat artışlarının gerisinde kalmıştır.

SERMAYE SINIFI SIKIYÖNETİMSİZ YAPAMIYOR

1973 Eylülünde sıkıyönetim kaldırıldı. Ekim ayında genel seçimler yapıldı. Uzun çekişmelerden sonra 1974 Şubatında bir hükümet kurulabildi. Bu hükümet, programında, demokrasiye ağırlık vereceğini açıkladı. Ancak Türkiye'de 1970 lerde derinleşen ekonomik ve sosyal bunalım ortadan kalkmamıştı. Bu gidişle kalkacağı da yoktu. Bu sırada, kurulan hükümet düştü. Yeni hükümet kurma girişimleri de sonuç vermedi. «Kuruldu, kurulacak, şu kursun, bu kursun» derken altı ay geçti. Bu arada olan yine işçi sınıfına oldu. Fiyat artışları daha da hızlandı. Temel mad delerdeki darlık ve yokluk daha fazla duyuldu. Geçim sıkıntısı işçi sınıfı için dayanılmaz hale geldi.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi, bir de işçi sınıfının karşısına sıkıyönetim engeli çıkarıldı. İşçi sınıfının en haklı taleplerine karşı, işverenler başlangıçta «Kıbrıs Harekâtı» dolayısıyla ilan edilen sıkıyönetimin arkasına sığındılar. Grevlerin ertelenmesi yüzünden, işçi sınıfı ekonomik ve politik mücadelesinin önemli bir silahından yoksun kaldı.

BU GİDİŞE DUR DENİLMELİDİR

Böyle giderse mevcut bunalım daha da artacak. Hayatın pahalanması devam edecek. İşçi sınıfı en doğal ihtiyaçlarını karşılamakta büyük zorluk çekecek. Bu durumun böylece sürüp gitmesi işçi sınıfının zararınadır. Bu gidişe «DUR» denilmelidir.

İşçi sınıfı kendi haklarını işverenlerin keyfine ve insafına bırakamaz. İşçi sınıfı sıkıyönetimin kaldırılması için etkili mücadele vermelidir. Bu yolda işçi sendikalarına önemli görevler düşmektedir. Sıkıyönetimin kaldırılması işçi sınıfının yararınadır. Bütün işçi sendikaları bu konuda ortak mücadele vermelidir. Artık, işverenlerin sıkıştıkça sıkıyönetime sarılma alışkanlıklarına son verilmelidir.

Muvakkat işsizlik kaldırılmalıdır

Hukukçunuz ne diyor

Muvakkat işsizlik ne demektir

3 ay, 6 ay gibi belli bir süre çalıştırılmak üzere işe alınan bir işçiye muvakkat işçi denir. Bu 3 aylık veya 6 aylık sürenin dolmasıyla, kural olarak, işçinin işverenle olan iş sözleşmesi sona erer. Fakat tatbikatta işverenler bu süreleri uzatıp, iş sözleşmesini devam ettirmekte ve kendileri için uygun bir zamanda iş sözleşmesini sona erdirmektedirler. Ancak iş sözleşmesi uzatılmış olsa bile, işçi yine muvakkat işçi durumunda kalmaktadır.

Bugün Türkiye'de bir çok işyerinde muvakkat işçi çalıştıran işverenler vardır. Hatta en büyük kamu teşekküllerinde bile, muvakkat işçi çalıştırılmaktadır. Örneğin Zonguldak'da EKİ işyerlerinde, Ereğli'de Demir - Çelik fabrikasında, Yol - Su - Elektrik iş yerlerinde çok miktarda muvakkat işçi vardır.

İŞVERENLER MUVAKKAT İŞÇİ ÇALIŞTIRMAYI NİÇİN TERCİH EDERLER MUVAKKAT İŞÇİLER HANGİ KANUNİ HAKLARDAN İSTİFADE EDEMEZLER

Bir kere işverenler, muvakkat işçileri, genellikle, asgari ücretle (en düşük ücretle) çalıştırırlar. Diğer taraftan mukavele süresi bitince işçiye İHBAR TAZMİNATI, ve KIDEM TAZMİNATI (son yardım) ödemezler. Çünkü, ihbar ve kıdem tazminatı, kanunen daimi işçilere tanınmış bir haktır. Yani daimi işçiliğin sağladığı haklardan, muvakkat işçiler yararlanamadığı için işverenler muvakkat işçi çalıştırmayı tercih etmektedirler.

MUVAKKAT ÇALIŞMA İŞÇİNİN MÜCADELESİNİ ETKİLER Mİ?

Bir kere, işçi, muvakkat çalıştığı için, sendikanın çeşitli kademelerine seçilemiyecektir. Yani işçinin, sendika konusunda sadece seçme hakkı olacak, seçilme hakkı olmıyacaktır. Halbuki her işçinin bulunduğu durumla ilgili olarak, seçme ve seçilme hakkına sahip olması Anayasanın gereğidir. Diğer taraftan işçiler ancak sürekli bir mücadele ile, işveren karşısında kendi ekonomik durumlarını koruyabilir ve geliştirebilirler. Muvakkat çalışan işçiler, işten atıldığında, işveren için hiç bir tazminat yükümlülüğü doğmadığından, işverene karşı mücadeleye girişen muvakkat işçiler, işten atma konusunda, işverenin ilk tercihi olacaklardır. İşte bu yüzden işverene karşı mücadelede, muvakkat işçiler pasif durumda kalacaklardır.

MUVAKKAT İŞÇİ ÇALIŞTIRMA NASIL ÖNLENEBİLİR

Sendikalar yapacakları [illegible] toplu iş sözleşmelerine, «Bu iş yerinde veya iş kolunda muvakkat işçi çalıştırılamaz» hükmünü mutlaka koydurmalıdırlar. Bu hükme rağmen muvakkat işçi çalıştırılması halinde, hak grevi yolunu açmış olurlar. Diğer taraftan iş kanununun 13. maddesine göre, sadece daimi işçiler ihbar ve kıdem tazminatı almaktadırlar. Bu bakımdan 13 üncü madde, daimi ve geçici olsun bütün işçilerin ihbar ve kıdem tazminatı almasını sağlıyacak şekilde düzenlenmelidir. Sendikalar bunun için mücadele etmelidir.

Çimse-İş Filyos Şubesi Başkanı Ahmet Kayıkçı:

«Muvakkat işçiler, devamlı işten çıkarılma kuşkusu ve moral bozukluğu içindedir»

Gazetemiz muhabiri ile görüşen Ahmet Kayıkçı, muvakkat işçilik konusunda aşağıdaki demeci vermiştir :

«Filyos Ateş Tuğlası Fabrikasında 42 muvakkat (geçici) işçi çalışmaktadır. Toplu sözleşmemizde muvakkat işçilik meselesi çözümlenmiş değildir. Toplu sözleşmemize göre: işveren, geçici bir müddet çalıştırmak üzere işçi alabilir. İşveren bazan da, iş akdi, işin bitimiyle sona erecek şekilde işçi almaktadır. Bu yol, özellikle montaj ve inşaat işlerinde kullanılmaktadır.

Resimde Çimse - İş Başkanı Ahmet Kayıkçı görülmektedir.

Bir işçinin muvakkat olarak çalıştırılmasının, işçi aleyhine ne kadar zararlı sonuçlar doğurduğunu biliyoruz. Bu işçiler, işten çıkarıldıkları zaman ihbar ve kıdem tazminatı alamıyorlar. Bu işçiler, devamlı olarak işten çıkarılma kuşkusu ve moral bozukluğu içinde bulunmaktadırlar.

Belirli süreleri yenilenmek suretiyle 2 yılı aşkın bir zamandır muvakkat olarak çalıştırılan işçilerimiz var. Buradan şu netice çıkıyor: işçinin muvakkat olarak çalıştırılması işveren tarafından istismar edilmektedir.

Bizdeki muvakkat işçiler, (ihbar - kıdem tazminatı hariç) daimi işçilerin yararlandıkları bütün haklardan istifade ediyorlar. Kesin olarak bilmiyorum ama muvakkat işçilerin, daimi işçilerin yararlandığı bütün haklardan istifade edemedikleri iş yerleri de vardır sanıyorum.

Bizdeki muvakkat işçiler için ikili bir çözüm düşünüyoruz: Birinci çözüm şu: fabrikada sigortalılık süresini doldurup emekli olacak işçiler var. Emekli olacak işçilerin yerine, muvakkat çalışan işçileri, daimi kadroya aldırmak istiyoruz. İşverenle bu konuda olumlu temaslarımız var. Öteki çözüm yolu da şu ki: bizim için bu daha önemlidir. Yapacağımız yeni bir sözleşmede muvakkat işçilik meselesini kökünden halledeceğiz. Sözleşmeye, «bu iş yerine muvakkat olarak çalıştırılmak üzere işçi alınamaz» hükmünü mutlaka koyduracağız.

İşten çıkarmaları düzenleyen yasalar 17. madde ile işçinin işten çıkarılması

İşçilerin, işveren tarafından işten çıkarılmasını düzenleyen İş Kanununun maddelerinden biri de 17. nci maddedir. 17. nci maddenin II numaralı bendinde, işçiler hakkında «ahlâk ve iyiniyet kurallarına uymayan haller ve benzerleri» başlığı altında çok çeşitli sebepler sıralanmıştır.

Kıdem tazminatını düzenleyen 14. ncü maddede de «Hizmet aktinin 17. nci maddenin II numaralı bendinde gösterilen sebepden biri ile işveren tarafından feshi halinde işçi kıdem tazminatı alamaz» denilmiştir.

Şu halde, 17 nci maddenin II numaralı bendindeki işçilerin uymak zorunda oldukları hususlar, işçileri çok yakından ilgilendirmektedir. Çünkü, bu sebeplerden birine dayanarak işveren tarafından işten çıkarılan bir işçi hem işsiz kalacak ve hem de işverenden hiçbir tazminat alamayacaktır.

Burada 17 nci maddenin II numaralı bendindeki, işçilerin uymak zorunda oldukları hususları tek tek incelemeyeceğiz. Ancak şunu kesinlikle söyleyebiliriz. İşveren, bir işçiyi hiç tazminat ödemeden işten çıkarmak istiyorsa, bunu bugün için her zaman gerçekleştirmesi mümkündür. 17 nci maddenin durumu buna müsaittir. İşçi, «işveren beni haksız olarak işten çıkarıyor» deyip mahkemede tazminat davası açsa bile 17 nci maddenin hükümleri karşısında ya haksız çıkacak veya haklı çıksa bile en az üç - beş sene sonra tazminatını alabilecektir.

Bu durum karşısında ne yapılmalı?

HAK VERİLMEZ, ALINIR kuralı benimsenerek,

— HER TÜRLÜ İŞTEN ÇIKARMALARA KARŞI GREV HAKKININ ELDE EDİLMESİ İÇİN,

— KIDEM TAZMİNATINI HER ZAMAN ALABİLMEYİ SAĞLAYACAK ŞEKİLDE 14. NCÜ MADDEYİ DEĞİŞTİRMEK İÇİN,

işçi sınıfı, Türk - İş ve DİSK'i mücadeleye çağırmalıdır. Sendikaları, bu hususların sağlanması için zorlamalıdır.

İşçi Mektubu

Mukavele sonu ile gelen üzüntü

Güzel Zonguldağımızın büyümesini sağlayan EKİ'dir. Müessesenin sayesinde tüm Zonguldak halkı yaşantısını buradan sağlamaktadır. Bunun yanı sıra EKİ müessesesi dahilinde ETÜT işletme müessesesi vardır. Bu müessesede EKİ'nin kolu olduğu halde işçilere kendisindeki bütün hakları tanımamıştır. Keza işçiler memnun değiller. Fakat yaşam için mecburen çalışmaktadır. Burada çalışan tüm işçiler, mukavele mukabilinde çalışmaktadırlar. Üstelik işine son verilen bir işçi kıdem tazminatı bile alamıyor. Bu nedenle burada çalışan işçi arkadaşlar huzur içinde değiller. Kendileri şu veya bu mukavelenin sonunda çıkacam korkusuna, piyasadan kendilerine yarayacak ev eşyası dahi alamıyor. Eğer işine son verilse taksitlerini nasıl ödesin. Bu böyle devam etmemeli. Şu zor geçirdiğimiz yaşamlı hayatta, işçi kardeşlerimizin ilerisi için daima güven içinde çalışıp geleceğini hazırlamalı. İnşallah mukaveleli arkadaşların daimi olarak emin şekilde çalışmaları sağlanır.

EKİ ETÜT İŞÇİSİ

Geçici işsizlik işçilerin aleyhinedir

Sermayedarların başlıca iki amacı vardır :

a) Mümkün olan en yüksek oranda kâr etmek,

b) Sömürüye dayanan kendi düzenlerini devam ettirmek.

Sermayedar kâr oranlarını yükseltmek için, doğrudan sömürdükleri işçileri mümkün olan en düşük ücretle çalıştırırlar. Böylece artı değer sömürüsünü arttırırlar.

İşçileri daha az ücretle çalıştırmanın birçok yolu vardır. Örneğin; işveren yanlısı sendikalar kurdururlar, toplu sözleşmelerde işçileri lokavtla (işyerini kapamakla) tehdit ederler, asgari ücreti düşük tesbit ettirirler, çalışan işçileri işten atar ve onları yeniden işe alırken asgari ücret verirler, geçici işçi çalıştırırlar. Biz burada konumuz bakımından muvakkat (geçici) işçi çalıştırılmasını ele alacağız.

İşverenler, bilindiği gibi geçici işçiyi 3 veya 6 ay gibi mukavele sonunda işten çıkarabilirler. Yeniden işçiye ihtiyaçları varsa, işçinin geçmiş çalışmasını ve yevmiyesini hesaba katmadan asgari ücretle yeni mukaveleyi imzalatırlar. Örneğin Türkiye'de özel sektördeki işçilerin % 80'i asgari ücretle yani 40 lira ile çalışırlar. Ayrıca ihbar ve kıdem tazminatlarını (son yardım) işçilere vermekten kurtulurlar. İşverenler mukaveleyi işçi üzerinde devamlı tehdit aracı olarak kullanırlar. Ve onların daha fazla çalışmasını, dolayısıyla daha çok sömürülmelerini sağlarlar.

Sermayedarlar, kendi düzenlerinin devam etmesini yani işçilerin daima sömürülen, ezilen bir sınıf olarak kalmasını ister. Bunun için de işçilerin sendikalaşmasına, grev, miting ve protesto hareketleri yapmasına, en önemlisi de kendi öz siyasi örgütlenmesine karşı çıkarlar, bunları engellemeye çalışırlar. Bu hareketleri engellemek için, çeşitli sermaye partileri vasıtasıyla kanuni sınırlamalar getirirler, işçileri işten çıkarmakla tehdit ederler.

Bu tehditlere karşı birleşen, örgütlenen işçiler daha fazla direnebilirler. Ama geçici mukavele imzalamış işçi için aynı şey sözkonusu değildir. Sınıfının çıkarlarını gören, sömürüye başkaldıran, sendikal faaliyette öne geçen işçiler, geçici işçiyseler bunlar, işveren için kolay lokmadırlar. O işçiyi işten atmakla işveren, hiçbir tazminat ödemeden bu işçiden kurtulmuş olur. Böylece işçiler pasifleştirilir, ses çıkaramaz duruma sokulur.

Ayrıca geçici çalışan işçi, mukavele bitimini, mukaveleyi imzaladığı günden itibaren düşünmeğe başlar. Daima işsiz kalma korkusunu içinde taşır. Sosyal ve aile hayatının düzeni kalmaz.

......İşte bunun için sendikalar; işverenlerin, mümkün olan en yüksek oranda kâr etmesine ve sömürüye dayanan kendi düzenlerini devam ettirmeye yardımcı olan geçici işçiliğin kaldırılmasını mutlaka sağlamalıdır.

İŞÇİ DAVASI

İŞÇİLER .... SENDİKALAR

RECEP KÜREKÇİ

Selüloz-İş Çaycuma Şubesi bülten yayınladı

Selüloz - İş Sendikası Çaycuma şubesi, aylık olarak yayınlıyacağı bültenin ilk sayısını 12 Şubat 1975 tarihinde yayınlamıştır. Bültenin amacı sendika başkanı tarafından şu şekilde belirtilmektedir :

«Bülteni çıkarmaktaki amacımız, Dünyadaki, Türkiye'deki ve Seka bünyesindeki olayları sendikamız yönetiminin görüş açısıyla yorumlıyarak üyelerimize aktarmaktır. Böylece geniş ve yoğun bir fikir alışveriş ortamı yaratarak üyelerimizin çeşitli meselelerde ortak görüş sahibi olması sağlanacaktır.»

Bültende çeşitli sendikal konulara yer verilmektedir. Özellikle «Üçüncü Konfederasyon» hakkında söylenenler önemlidir. Gerçekten işçilerin gücü bölünmekte değil birliktedir.

Bültende ayrıca dünya ve Türkiye'deki politik durumlar hakkında yorum niteliğinde yazılar yer almaktadır.

Zonguldak ili işyeri sendikalarından birinde ilk defa böyle bir bülten yayınlanmasını İŞÇİ DAVASI olumlu bulmaktadır. Bültenin sadece yönetim tarafından değil, bazı işçilerin yazıları ile hazırlanması da sevindiricidir. Bu çalışmanın sürekli olmasını dileriz.

Ancak, bütün yazılanlarda olduğu gibi, sözü geçen bültende yer alan yazılardaki bazı noktaları aydınlatmayı, yanlışlıklara parmak basmayı da görev bilmekteyiz. Bültende Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu politik bunalıma değinilerek «Ulusal sorunlar ve sendikalar» başlıklı yazıda bu bunalımdan kurtuluş yolu olarak «erken seçim» önerilmektedir. Bültenin bu kısmında kısaca şöyle denilmektedir :

«... en kısa zamanda seçime giderek, demokratik bir toprak reformunu gerçekleştirecek ve ülkeyi emperyalist tekellerin baskısından kurtaracak halk iktidarını oluşturmak..... Yapılacak bir erken seçim onlara (bugünkü durumu olduğu gibi muhafaza etmek istiyenlere (I. D.) 1973 Ekim seçimlerinden daha büyük bir darbe indirecektir.»

Bu yazıdan çıkan anlam, bir an evvel erken seçim yapılması ve iktidarın CHP tarafından kazanılmasıdır.

Oysaki, bugünkü Türkiye koşullarında meselelere doğru teşhis koyabilmek ve görevlerimizi doğru tespit edebilmek için en başta şu iki hususu doğru ve bir arada değerlendirmek gerekir : Birincisi, bugünkü dünya ve Türkiye koşullarında büyük sermaye sahiplerinin tercih ettiği parti CHP'dir. İkincisi, işçi sınıfını siyasi alanda temsil eden bir parti mevcut değildir.

İşçi sınıfının partisi yok iken «erken seçim» önerisinde bulunmak ve CHP'sini önermek, en açık deyimiyle işçi sınıfını sermayedarların politik partisinin kuyruğuna takmaktır. İşçi sınıfının siyasi bağımsızlığını sağlama görevini gözlerden uzak tutup, ertelemektir.

Görev: işçi sınıfını şu veya bu sermaye partisinin kuyruğuna takmak değil, işçi sınıfına sosyalist siyasi bilinç götürmektir. İşçi sınıfının kendi öz partisini oluşturmak ve kurmaktır.

YARAN: 11

MADEN OCAKLARINDA İKİ İŞÇİ DAHA ÖLDÜ

E. K. İ. maden ocaklarında iş kazalarında ölen işçilerin sayısı iki ayda onbire çıktı. Üzülmez bölgesindeki büyük göçükten sonra Armutçuk bölgesinde meydana gelen bir göçükte taramacı ustası ALİ YANIK öldü.

Son olarak ise 25 Şubat 1975 tarihinde Kozlu bölgesinde meydana gelen bir iş kazası sonunda DAVUT KASAP adındaki işçi, palet zincirinin çarpması sonucunda ölmüştür. 1944 doğumlu Davut'un ölümüyle 1975 yılında ölenlerin sayısı onbire çıkmıştır.

Gazetemizin iş kazaları protesto kampanyasına Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Beykoz İlçesi de bir bildiri yayınlıyarak katıldı. Böylece gerçekler bir kere daha dile getirildi :

BUNLAR İŞ KAZASI DEĞİL İŞ CİNAYETLERİDİR

Gazetemizde yerimizin darlığı nedeniyle tamamına yer veremediğimiz bildiride iş kazalarının sebepleri şu şekilde sıralanmıştır:

Bunlar iş kazası değil cinayetlerdir

zonguldak'ta çıkan her kilo kömürde yarım gram kan vardır...

EREĞLİ KÖMÜR İŞLETMESİNDE

YILLAR	1968	1969	1970	1971	1972	TOPLAM
ÖLÜ	64	69	87	67	90	377
YARALI	8833	8385	7642	8233	8321	441

SENELİK ORTALAMA: 76 ÖLÜ

1974 YILINDA ÜZÜLMEZ'DE 21, KOZLU'DA 13, KARADON'DA 20, KANDİLLİ'DE 4, ARMUTÇUK'TA 6, AMASRA'DA 1, TOPLAM 61 MADEN İŞÇİSİ ARKADAŞIMIZ ÖLDÜ ● VE TÜRKİYE'DE SON 5 YILDA İŞ KAZALARI SONUCU 4500 İŞÇİ ÖLDÜ ● 17058 KİŞİ SAKAT KALDI ● 100 000 LERCE İŞÇİ DE YARALANDI ● 1972 - 1973 YILLARINDA 337538 İŞ KAZASI SONUCU 1818 İŞÇİ KARDEŞİMİZ ÖLDÜ ●

TÜRKİYE'MİZDE
1 SAATTA
755 İŞ KAZASI OLUYOR
1 İŞÇİ SAKAT KALIYOR
12 SAATTA
1 İŞÇİ ÖLÜYOR

bunlar iş kazası değil "iş cinayetleridir"...!

- İş kazaları; Patronların, işyerlerinde fazla masraf olmasın diye gerekli emniyet tedbirlerini almadıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların kârlarını daha fazla arttırmak isteği ile işçiyi gücünün üstünde üretim yapmaya zorladığı için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilerin teknik ve mesleki eğitimlerine maliyeti yükselteceği gerekçesiyle önem vermediği için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçileri eskiliğinden dolayı tehlikeli olan makina ve aletlerle çalışmaya zorladıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, fazla masraf olur diye işyeri sağlık koşullarını yerine getirmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, daha çok dikkat isteyen işyerlerinde çalışan işçilerin çalışma saatlerini azaltıp, düzeltmedikleri için İŞ CİNAYETLERİDİR.
- İş kazaları; Patronların, işçilere verdikleri ücretlerin yeterli gıda ve besini alamayacak kadar düşük olduğu için İŞ CİNAYETLERİDİR.

İŞ CİNAYETLERİNİN SEBEBİ SÖMÜRÜ DÜZENİDİR

DEVRİMCİ SENDİKALARA DÜŞEN GÖREVLER:

İş cinayetlerine karşı mücadelede devrimci işçi sendikalarına da önemli görevler düşmektedir.
Bu görev, bir yandan bu "İŞ KAZASI" yutturmacasına karşı çıkmak, bu işin iç yüzünü açıklamak ve "İŞ CİNAYETLERİ"ne son vermenin ancak kendi düzenimizi kurmakla mümkün olacağı gerçeğini anlatmaktır. Diğer yandan ise, bu "iş cinayetleri"nin tutarlı ve kararlı bir mücadeleyle azaltılması mümkün olduğuna göre patronlara karşı bu konuda alabildiğine bir mücadeleye girmektir. Günümüzde bu görevi yapmayan, yan çizen sendikalar kendilerine ne isim verirlerse versinler devrimci bir işçi sendikası değildir.
Bu mücadeleyi iş yerlerinde somut talepler üzerinde sürdürmek, işçi sınıfımızda "Hak verilmez, alınır" Geleneğinin yerleşmesini de hızlandıracaktır. Böylece "iş cinayetleri"nin kurbanı olan arkadaşlarımızın azalacağı gibi, Patronlar düzeninin kan ve zulüm üzerine kurulmuş olduğu, kurtuluşumuzun kendi düzenimizi kurmakla olacağı ve bunun da kendi partimiz etrafında birleşip mücadele etmekle sağlanabileceği gerçeği geniş sayıda arkadaşımız tarafından anlaşılacaktır.

İŞ CİNAYETLERİNE SON VERMEK İÇİN KENDİ DÜZENİMİZİ KURALIM...!

TSİP Beykoz Şubesi bildirisi.

★ **İş kazaları: patronların, işyerlerinde fazla masraf olmasın diye gerekli emniyet tedbirlerini almadıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.**

★ **İş kazaları: patronların kârlarını daha fazla arttırmak isteği ile işçiyi gücünün üstünde üretim yapmaya zorladığı için İŞ CİNAYETLERİDİR.**

★ **İş kazaları: patronların, işçilerin teknik ve mesleki eğitimlerine, maliyeti yükselteceği gerekçesiyle önem vermediği için İŞ CİNAYETLERİDİR.**

★ **İş kazaları: patronların, işçileri eskiliğinden dolayı tehlikeli olan makina ve aletlerle çalışmaya zorladıkları için İŞ CİNAYETLERİDİR.**

Erdemirde Sendika mücadelesi devam ederken Maden-İş Sosyalistlerin işine son veriyor

Erdemir'de yetki çağrısı tarihinin yaklaşması, sendikalar arası mücadeleyi hızlandırmıştır. Maden - İş sendikası geçtiğimiz hafta noter aracılığıyla istifa kampanyası açmıştır. Maden - İş bölge temsilcisi Şükrü Özbayrak 600 işçi daha gelirse nisabın Maden - İş'te olacağını söylemiştir. Diğer taraftan Çelik - İş sendikası bugüne kadar 4800 istifa gönderdiğini yazmaktadır. Üye çoğunluğunun hangi sendikada olduğu konusunda kesinlik yoktur. Bu yüzden önümüzdeki günlerde sendikalar arası rekabetin ve suçlamaların devam edeceği anlaşılmaktadır.

Bu arada, Maden - İş sendikasında görevli sekretere, Maden - İş'in yeni yönetim kurulu tarafından çakış verilmiştir. Maden - İş'in eski yönetim kadrosu ile genel merkez arasında, sendikanın genel politikası ve Ereğli'de izlenecek politika konusunda çıkan anlaşmazlıklar, eski yönetim kadrosunun istifasını getirmişti. Genel Merkezin adamı olarak Şükrü Özbayrak, genel merkez tarafından Kdz. Ereğli 9. bölge temsilciliğine atandı. Eski yönetim kadrosunun sendika içinde kalıp haklı mücadelelerini sürdürmesine karşılık, Şükrü Özbayrak ve yeni yönetim kadrosunun ilk önemli icraatları eski kadroyu genel merkeze şikayet etmek ve eski yönetimin sekreterliğini yapmış olması nedeniyle sekreterin işine son vermek olmuştur.

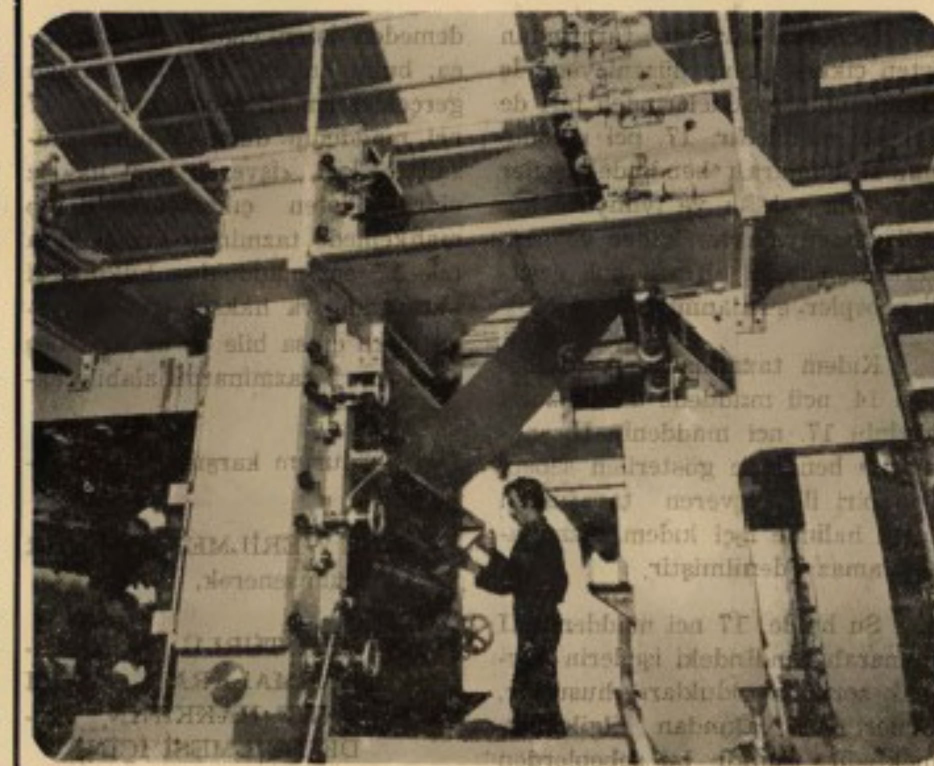
Erdemir işçilerinin kendi çıkarlarını ve tüm işçi sınıfı çıkarlarını savunan önderlerine sahip çıkmadan, sadece Maden - İş sendikasına sahip çıkmaları birşey ifade etmez. İşçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikalar isimleriyle değil, bu mücadeledeki tutumlarıyla ayırtedilir.

Bartın Baksan işyerinde grev ihtimali artıyor

Bir süre önce, 200'e yakın işçi için Baksan işvereni ile Selüloz - İş Sendikası arasında sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla neticelenmişti. Bunun üzerine taraflar arasında uyuşmazlık konusu olan maddeler Uzlaştırma Kuruluna götürülmüştü.

26 Şubat'da uzlaştırma kurulu, sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayan maddeler hakkında kararını verdi. Kurul, işçilerin saat ücretlerine 6 lira zam yapılmasına, ikramiyelerin 2 maaş tutarında olmasına ve kıdem tazminatlarının 25 gün üzerinden ödenmesine karar vermiştir.

Sendika ise, işçilerin saat ücretlerinin 8 lira arttırılmasını, ikramiyelerin 4 maaş tutarında olmasını ve kıdem tazminatının 30 gün üzerinden ödenmesini istemekteydi. Gazetemizin baskıya verildiği tarihten sonra uzlaştırma kurulunun kararı işçilere duyurulacaktır. Ancak uzlaştırma kurulu kararını işçilerin tasvip etmiyeceği ve sendikanın grev kararı alacağı kuvvetli bir ihtimal olarak görülmektedir.

BAKSAN BARTIN KAĞIT SANAYİİ

BAKSAN'ın 9000 metrekarelik kapalı sahaya kurulmuş olan tesisleri, halen Türkiye'nin en büyük kâğıt torba fabrikasını meydana getirmektedir. BAKSAN imalâta geçtikten sonraki bir yıl içinde gerçekleştirdiği ikinci tevsiattan sonra, şu anda yılda 160 milyon adet muhtelif tip ve ölçüde kâğıt ambalâj torbası imal edebilecek kapasiteye ulaşmıştır.

İşverenler gerçeklerin söylenmesini hakaret sayıyorlar

Zonguldak Maden İşçileri Sendikası genel başkan vekili Nizamettin Özkan, Türkiye Maden Başçavuşları Sendikası genel kurulunda bir konuşma yapmış ve maden işçilerinin bir takım sorunlarını dile getirmiştir. Özkan yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir :

«Rüşvet dedikoduları aldı yürüdü. Ateş olmıyan yerden duman çıkmaz. Neden tedbir almıyor? Yoksa siz de bu fiili işliyenlerle ortak mısınız?

Gereğince beslenmiyen işçilerimiz aç kalıyorlar. Bölümlerin etrafında türeyen lokantalarda yemek yemek zorunda bırakılıyorlar. Yoksa bu lokanta sahiplerini zengin etmek için mi, işçilerimizi gereği gibi doyurmuyorsunuz.?

Müessesede hiç bir zaman iş güvenliği sağlanmadı. Bunun için ölen işçilerimiz, sakat kalan işçilerimiz devamlı artıyor. Onların da insan olduğunu unutmayın sayın Berberoğlu. Savcılığın hakkınızda tahkikat açmasını istiyorum. Ölen işçilerimizin sorumluluğu size aittir.»

Sendika başkan vekilinin bu sözlerini, Ereğli Kömürleri İşletmesi müdürü Ahmet Berberoğlu kendisine hakaret kabul etmiş ve Özkan'ı mahkemeye vermiştir.

GAZETENE ABONE OL

İŞÇİ DAVASI / Zonguldak işçilerinin haftalık ekonomi ve politika gazetesi / Sahibi : Yıldırım Eryılmaz / Sorumlu Müdür : Orhan Zor / Yönetim Yeri : Nizam Cad. Birlik İş Hanı Kat : 3, No: 311 ZONGULDAK / Yazışma adresi : P.K. 68 — Zonguldak. Tel : 3886 Abone : Altı aylık 25 lira, yıllık 50 liradır. / Dizgi ve Tertip : Başaran Matbaası / Baskı : ARZU Matbaası / Baskı tarihi: 5.3.975